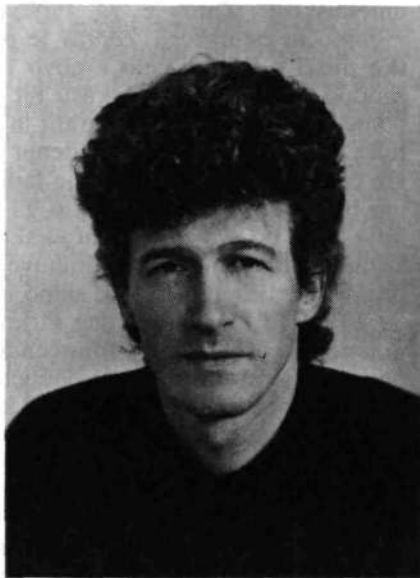

Ravenala 2

Damjan
Jensterle

1.
 slišijo dihanje trav
 in ptice v nizkem letu.
 razumejo šepet vetra
 zato vedo,
 kdaj je čas,
 da se zimsko ogrinjalo
 obrne na letno stran.

2.
 T
 tja kamor grejo,
 pridejo ravno prav,
 ne prezgodaj, ne prepozno,
 ker prezgodaj niso nikoli,
 za prepozno
 pa ne vedo.

3.
 ko postavijo šotore,
 si nalijejo mehove
 in razdelijo zrnje.
 vsakemu enako.

in vedo,
koliko semena
bo za novo žetev.

4.
k obredu sedejo,
ko začnejo obrisi
izginjati v temo.
sence skrajšajo
s svetlobo ognja.
en sam jim je zadosti.
posedejo okrog,
se primejo za roke
in molčijo.

5.
dež lovijo v veke
in vetru pustijo,
da jih suši
in soncu,
da jim guba kožo.
in se veselijo
svojega dela sonca,
vetra, ki jih obišče,
in dežja,
ki se ulovi v kotanje.
o njih pripovedujejo
otrokom zgodbe.

6.
prisluhnejo v noč
za spuščeni konji
in glasovi,
ki jim povedo,
kakšna bo pesem jutra.
in skupaj
ležejo v kože.